

ב. לדעת רבי יהודה – אמנם מעיקר הדין היה מקום להתיר לכהנים לשאת כפיהם בשלושת הפרקים בשנה שמתענים בהם, בכל תפילות היום, אולם **חכמים** אסרו זאת, שלא לחלק בין ימי תעניות לשאר ימים, ואמרו, **שכל תפילות שמתפללים אחר מוסף, כגון מנחה ונעילה, מאחר שבימים המותרים באכילה מתפללים אותן בזמן שאחר סעודה, שכהנים כבר שתו יין, לכן בכל הימים לא ישאו בהם הכהנים כפיהם, אף בימי תעניות.**

ג. ולדעת רבי יוסי – תפילת מנחה שמתפללים בין בימי תענית ובין בימי אכילה, אמרו **חכמים שלא ישאו בה כפים לעולם**, אף בימי תענית, שלא יבואו לידי טעות לשאת בה כפים בימי אכילה. אבל תפילת נעילה, שלעולם אין מתפללים אלא בימי תענית, אין לבוא בה לידי טעות אם ישאו בה כפים, ולכן נושאים בה כפים. עד כאן דעות התנאים בדין זה, ונחלקו האמוראים כיצד הדין.

לדברי רב יהודה אמר רב – הלכה כרבי מאיר, ודורשים זאת בציבור כדי שיעשו הכל כן. **ולדברי רבי יוחנן** – נהגו העם כרבי מאיר, כלומר אין לדרוש בציבור שהלכה כמותו שאין הדבר פשוט כל כך אבל הבא לשאול כיצד לעשות מורים לו לעשות כרבי מאיר. **ולדברי רבא** – מנהג כרבי מאיר, כלומר אף לשואלים כיצד לעשות אין מורים לעשות כרבי מאיר אבל אותם שנהגו לעשות כמותו מעצמם תורת מנהג יש להם ואין אומרים להם לחזור בהם.

ולדברי רב נחמן – הלכה כרבי יוסי. וכן מסקנת הסוגיה, שהעיקר כרבי יוסי, שנושאים כפים גם בתפילת נעילה, אבל בתפילת מנחה אין נושאים.

אמנם היום המנהג שנושאים כפים בתעניות בתפילת המנחה, והטעם לכך, כי רגילים להתפלל מנחה סמוך לשקיעת החמה², כזמן תפילת נעילה, ובכך מנחה של תעניות שלנו דומה לתפילת נעילה שלהם, ואינה כמנחה של כל יום שהיא מוקדמת, ולכן נושאים בה כפים³.

² שמאחרין עד שקיעת החמה, ומתפללין כל שעה, ואינן הולכין לבית הכנסת משש שעות ומחצה ולמעלה כמו שהיו עושין לאותן הימים. [רש"י].

³ דהשתא ליכא למיגזר משום מנחה דכל יומא, דמנחתא כי הא ליתא בכל יומא. [רש"י]. ולכך לא נהגו העם לומר נשיאת כפים במנחה ביום הכפורים, לפי שמתפללין מנחה בעוד היום גדול, אבל במנחה בשאר תעניות יש נשיאת כפים, אבל מכל מקום בנעילה ביום הכפורים יש נשיאת כפים. [תוס'].]